

Фикҳ дарслари (135-дарс). Ислом беш нарсага бино қилинган...

17:00 / 06.05.2021 4227

Намоз араб тилида «салот» дейилиб, луғатда «яхшилиққа дуо» маъносини англатади.

Шариатда эса: такбир ила бошланиб, салом бериш ила тугайдиган, махсус шартлари бор гаплар ва ишлар намоздир.

Намоз Исро кечасида, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳижратларидан олдинроқ фарз бўлган.

عَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ لِيَصَّيَبْنَا عَلَىٰ تَضْرُفٍ: لِقَاؤُهُ نَعْلًا يَضْرِبُ سَنًا نَعْنُ
تَلْعُجٌ يَتَحْتَصِقُونَ مُثْنًا، نِيَسْمَخُ تَأْوَلِّصًا وَبِكَرْسُ أَلَيْلٍ مَّسَوِّ
سَمَخًا وَدَوْبَ كَلِّ نِإِوِي دَلُّو قَوْلُ لَدَبِي أَلُهُنَّ إِدْمَخُمَ أَي: يَدُونُ مُثْنًا، أَسْمَخُ
يَرَاخُبُلًا أَلُهُنَّ إِدْمَخُمَ لَأَهَاوَرَنِي سَمَخُ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Исро қилдирилган кечада эллик вақт намоз фарз қилинди. Сўнгра қисқартирилиб, беш вақтга келтирилди. Кейин эса:

«Эй Муҳаммад, албатта, Менинг ҳузуримда гап ўзгартирилмас. Албатта, сенга ушбу бештада элликтанинг (ажри) бор», деб нидо қилинди».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

Беш вақт намознинг фарзлиги Қуръонда ҳам, Суннатда ҳам, ижмоъда ҳам қайта-қайта таъкидланган.

Аллоҳ таоло Нисо сурасида:

**إِذَا فُؤُكُ بِنُحَىٰ لَعَوَ أَدُوْعُقَوَ أَمَاقِ لَلْاُؤُرُكُذَافَ ةَالصَّلَاةِ الْمُتَيَّصِقِ إِذَا فِ
أَبَاتِكَ نِيْنِ مُمُؤْمِلَا لَعَوَ تَنَاقَ ةَالصَّلَاةِ نِإِ ةَالصَّلَاةِ أُوْمِيَقَافُ مُتَنَنَ أُمَطَا
أَتُوقُومَ**

«Албатта, намоз мўминларга вақти тайин фарз бўлгандир», деган (103-оят).

Аллоҳ таоло Баййина сурасида:

**ةَالصَّلَاةِ أُوْمِيَقِيَوَ ءَافَنُحَ نِيْدِلَا ءَلَنِي صِلْخُمَ ءَلَلَا أُوْدُبْغِي لْاُؤُرْمُ أَمَو
ةَمِّيَقُلَا نِيْدَلْ دَوَ ءَاكُزَلَا أُوْتُؤِيَوَ**

«Ҳолбуки, улар фақат Аллоҳга, динни Унга холис қилган, бошқадан унга бурилган ҳолда ибодат қилишга, намозни тўқис адо этишга, закот беришга буюрилган эдилар, холос. Ана шу тўғри(миллат)нинг динидир», деган (5-оят).

**ءَلَلَا لَصَلْهَلْ لُؤُسَرَلْ اَقَ : لْاَقْ اُمُهْنَعُ ءَلَلَا يَضَرَرْمُعْ نَبْهَلْ لْاُذْبَعُ نَع
نْ أُوْءَلْ لْاُءَلْ اَلْاُءَاةَشْ : سَمَخَ لَعَوَ مُالْسِ اَلْاِي نُبْ » : مَلَسَوَ ءَلْ لَع
» نَاضَمَرْمُ وَّؤُصَّوْءُ حُجْ لْاُوْءَاكُزَلَا ءَاتِيْ اُوْءَاكُزَلَا ءَلْ لُؤُسَرْ اَدْمُخْمُ
يْئاسْنَلْ اُوْءِيْ ذَمْرْتَلْ اُوْمَلْسَمُ وَّيْ رَاخْبَلْ اُوْءَاوْرُ**

Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ислом беш нарсага бино қилинган: «Лаа илааҳа иллаллоҳу, Муҳаммадур-Расулуллоҳ», деб шаҳодат келтириш, намозни тўқис адо этиш, закот бериш, ҳаж қилиш ва Рамазон рўзасини тутиш», дедилар».

Бухорий, Муслим, Термизий ва Насоий ривоят қилишган.

Ислом умматининг барчаси беш вақт намоз фарз эканига доимий равишда ижмоъ қилиб келган.

Намоз балоғатга етган ҳар бир мусулмон учун фарзи айнди. Ҳар ким ўзи учун намоз ўқимоғи фарздир. Ким намозни инкор қилса, Исломдан чиқиб,

кофир бўлади.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди